

โรงเรียนเอกชน

หะยีมุตตอปาเป็นคนในศาสนาอิสลาม
แต่ชาวพุทธต่างชื่นชมว่าวิถีชีวิตของเขาหลายอย่าง
ช่างเหมือนของพุทธ

เพราะหะยีมุตตอปาไม่พูดปด
ไม่เสพยาสุรา ไม่ลักขโมย
ไม่ผิดลูกเมียผู้อื่น และไม่เบียดเบียนใคร

หะยีมุตตอปาเรียนจบจากต่างประเทศ
แล้วกลับมาแต่งงานอยู่กินกับภรรยาชื่ออามีนะห์
ทั้งสองร่วมมือกันเปิดโรงเรียน ในที่คินมรดก

ความจริงจูงกับชีวิต
และความกตัญญูสร้างสรรค์
ได้สรรค์สร้างศรัทธา
ให้ชาวบ้านพากันนิยมส่งเสริมเขา
กิจการของโรงเรียนจึงดีขึ้นเป็นลำดับ

อัลเลาะห์กำหนดให้หะยีมุตตอปามีบุตรธิดาสวมคน
คนแรกเป็นชายจบวิศวกรรมศาสตร์
คนที่สองเป็นหญิงจบแพทยศาสตร์
และคนที่สามเป็นชายจบเศรษฐศาสตร์

วันหนึ่ง หลังละหมาดวันศุกร์แล้ว
เจ้าหน้าที่โครงการประชากรศึกษาก็มาเยี่ยมเยือน
และชมเชยความสำเร็จในชีวิต
แล้วกลุ่มคณะหะยี และชาวบ้านหลายคน
ก็เข้าร่วมวงสนทนา

แม้ขณะนั้น หะยีมุตตอปาจะมีอายุมากแล้ว
แต่หลายคนสนทน่ห้ในสุ้มเสียง บุคลิก และความคิด
ตอนหนึ่ง หะยีมุตตอปากล่าวว่า
“เราเกิดมาพร้อมกับขุมมือที่กำแน่น
และแผดเสียงสะท้อนไปทั่ว
คล้ายกับจะตะโกนบอกทุกคนให้รู้ว่า
ข้าจะต่อสู้เพื่อเอาชนะ
แล้วเราก็ต่อสู้กัน ด้วยอุดมการณ์ต่าง ๆ กัน

ฉันเองก็ต่อสู้...แต่ฉันสู้เพื่อ โลกนี้และ โลกหน้า
เหมือนกับคุตบะห์ที่มีกจะว่า ฟัดคุณย่าวัดอาตีเราะห์
แม้ฉันจะ ไม่ได้ออกตะวะห์

แต่ชีวิตฉันทั้งชีวิตก็กำลังทำหน้าที่นั้นอยู่แล้ว
ผิดกันแต่เพียงว่า ฉันเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
ถูก ๆ ของฉัน

กิจการของโรงเรียนของฉัน
และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านคือ คำอธิบายน”

หะยีมุตตอปาขายกิจการโรงเรียน
ตัดทอนวิชาซ้ำซ้อน
แล้วเสริมด้วยวิชาชีพ
เชิญชวนชาวบ้านให้เรียนรู้วิชาเกษตร

การเกษตรโดยรอบจิ้งเจริญรุดหน้า
ทั้งข้าว ยางพารา ผลไม้ แม้แต่ไม้เสาเข็ม
ชนิดหนึ่ง จึงกลายเป็นศูนย์พัฒนาชนบท

หะยีมุตตอปาจัดตั้งสหกรณ์
จัดซื้อและจำหน่ายผลผลิตอย่างกว้างขวาง
ยามละหมาด

เสียงอาซานจึงฟังสดใสและชัดเจนกว่าที่อื่น

ขณะที่กำลังสนทนากันอยู่นั้น
ทุกคนได้ยินชัด เมื่อเจ้าหน้าที่สหกรณ์คนหนึ่ง
เข้ามารายงานว่า “บังยีครับ...บริษัทสุวัฒน์ก่อสร้าง
ตกลงซื้อ ไม้เสาเข็ม ๒,๐๐๐ ตัน

และนกเขาขาวที่ฟักได้ ๔ คู่ ก็มีคนซื้อ ไปแล้ว

เขาจ่ายสด ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ขณะนี้เงินทั้งหมดอยู่ในธนาคาร”

ยังไม่ทันที่ใครจะพูดคำใด

เสียงนกเขาพ้อพันรู่ก็ดังขึ้นจากกรงผสม
ความกึกก้องกังวาน ในน้ำเสียงและจังหวะ
ทั้งต้น กลาง และปลาย

ทำให้ทุกคนต้องเงยหูฟัง

อนันต์ โอกฤษ